

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 67. Concilium Briotnense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

nire, sed soli Legati Turonenses adfuerunt, Britannis absentibus. Ergo Papa datis ad Ducem Britanniae & illius Provinciae Optimates literis memorabat: *In Veterum Decretis invenimus, omnes Episcopos Provinciae vestrae Archiepiscopo Turonensi subiectos esse debere, quod, ut alia silentio praetereamus, in Epistolis Nicolai Papae ad Salomonem Regem Britanniae datis, praecipitur.* Tum Episcopos Britanniae excommunicat, & iis officium Divinum celebrare aut Benedicere interdicat. Ducem monet, ut se eorum Communioni subtrahat, ipsisque praecipit, ut Concilio Vercellensi intersint, querelis Archiepiscopi Turonensis responsuri, & contra accusationem, quod labe Simoniaca infecti essent, causam suam defensuri.

§. LXVII.

Colloquium Briotnense.

Interea Berengarius in Normanniam profectus, cum ad Abbatiam, quae Pratel-
lis nuncupatur, in Dioecesi Lexoviensi, jam ante annum millesimum trigesimum quintum restauratam, pervenisset, cum Abbate, nomine Ansfredo, a quo honeste satis exceptus fuerat, collocutus est. At vir ille strenuus blasphemias proferentem non tulit; nam cum esset doctissimus, & Berengarii mentem variis quaestioni-

Saeculum XI.
A.C. 1050.

ep. 12.

Sup. lib. L.
§. 58.

Durand.
Troarn. p.
106. par. 9.

Sæculum XI. A.C. 1050. tionibus solertissime explorasset, com-
 pluribus erroribus infectum deprehen-
 dit. Berengarius inde digressus Ducem
 Normanniæ Guilielmum Nothum adiit,
 quem sua quoque irretire Hæresi subtili-
 ter attentavit. Verum Dux, licet ætate
 adolescentiæ annos necdum excederet,
 callide eum suspendit, & apud se deti-
 nuit, quoad Briotnam, parvum Oppidum
 ad Riselam amnem prope Cænobium
 Beccense positum, attrigisset, quo sapien-
 tissimos ex tota Normannia viros convo-
 cavit. Sequenti die, postquam Dux ad-
 venisset, Quæstio ventilari cœpta cum
 Berengario & alio quodam Clerico, quem
 secum adduxerat, in ejusque eloquentia
 spem victoriæ posuerat. Sed adeo ma-
 nifeste confutati sunt, ut primum silere,
 deinde etiam Fidem Catholicam, licet
 inviti, confiteri cogerentur.

Berengarius a colloquio Briotnensi
 probrose dimissus Carnutum petiit, ubi
 a compluribus illius urbis Clericis de
 Quæstione Evcharistiæ interrogatus est.
 Nam rumor de iis quæ acta erant jam
 late spargebatur. Ipse Carnutensibus in-
 terrogantibus nihil respondit, promisit
 vero, se rationem redditurum, cum com-
 modum esset. Scripsit tamen ad eos epi-
 stolas errorum adversus Catholicam Fi-
 dem & sanam rationem plenas. Quin-
 eo usque insanivit, ut Ecclesiam Roma-
 nam

nam & Leonem Papam, cujus Fides & Sæculum XI.
integritas morum omnibus erat perspe- A.C. 1050.
cta, Hæresis argueret. Dicere enim non
erubescibat, se ad illud tempus respon-
sionem differre, quo Papam & Romanos
in Concilio Vercellis proxime celebra-
do erroris convictos teneret.

§. LXVIII.

*Maugerus Archiepiscopus Rotoma-
gensis.*

Illa tempestate Sedem Rotomagensem *Gest. Guil.*
tenebat Maugerus, Richardi II. Ducis *Duc. p. 194.*
Normanniæ filius, & Successor Roberti, ^{195.}
patru sui, cujus vitæ licentiam imitatus, *Hist. Norm.*
& voluptatibus immersus, pejus egit, *Order. Vi-*
tal. l. 5. c. 4.
Bona Ecclesiæ suæ dissipans. Nihilomi-
nus hoc circiter anno millesimo quin-
quagesimo cum duobus Suffraganeis Hu-
gone Ebrouicensi & Roberto Constanti-
nensi Concilium celebravit, in cujus
exordio de malorum Principum moribus
(quippe inter Maugerum & Guilielmum
Ducem ipsius Nepotem jurgia interce-
debant) conqueritur. Novemdecim Ca-
nones conditi. In secundo illi vitupe- *to. 9. p. 1047.*
rantur, qui munera Principibus aut eo- *c. 2.*
rum Clientibus offerentes Episcopatum
ambiunt. Prohibentur Translationes
Episcoporum, damnato futili illo præ-
textu, ex illo S. Scripturæ loco captato,
ubi Apostoli ad persecutionem evitan- *c. 3.*
dam